

Drodzy uczestnicy Mszy świętej i procesji w dniu Bożego Ciała!

1. Z dziejów Święta Bożego Ciała

Ponad siedem i pół wieku temu (1264) papież Urban IV wprowadził w Kościele osobne święto Bożego Ciała. Ukształtowało się ono w wiekach średnich poprzez szacunek i miłość dla Najświętszego Sakramentu. Jego cechami charakterystycznymi stały się: procesje, adoracja, a przede wszystkim żywa wiara w obecność Jezusa Chrystusa, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego, obecnego pod postaciami chleba i wina. Wieki średnie żyły w atmosferze zdarzeń, które kwalifikowano jako cuda eucharystyczne. Najbardziej znane z nich miały miejsce w Lanciano (Italia) w VIII w. oraz w Bolsenie (Italia) w 1263 roku. Równolegle zaczęły się pojawiać poglądy odrzucające rzeczywistą obecność Chrystusa w Eucharystii na rzecz wyjaśnienia wyłącznie symbolicznego. Ustanowienia uroczystości Bożego Ciała domagała się św. Julianna z Cornillon (Liège w dzisiejszej Belgii).

W ciągu następnych stuleci ukształtowały się formy procesji z Najświętszym Sakramentem niesionym w ozdobnej monstrancji. Wznoszono też kościoły pod wezwaniem Bożego Ciała, np. w Elblągu. Powstawały pieśni wrażliwe wdzięczność Jezusowi za obecność pod postaciami chleba i wina. Najważniejsze z nich wyszły spod pióra św. Tomasza z Akwinu (+1274) np. „Sław języku tajemnicę Ciała Najdroższej Krwi” (Pange lingua gloriosi) oraz „Zbliżam się w pokorze” (Adoro te devote). Kościół na

Soborze w Trydencie (1551) sformułował swoją oficjalną naukę o rzeczywistej obecności Chrystusa w znakach sakramentalnych. Powodem tych wypowiedzi stały się poglądy zwolenników Reformacji (zwłaszcza kalwinistów i neoarian).

2. Procesja Bożego Ciała

Mamy prawo stawiać pytanie: czym jest procesja Bożego Ciała? Jakie ma dla nas znaczenie, zwłaszcza dzisiaj? W powszechnej świadomości procesja jest społeczną manifestacją wiary. My katolicy wychodzimy na ulice miast i wsi, aby wyrazić naszą wiarę w sposób publiczny. Poważny, ale równocześnie radosny. Jesteśmy ludem Bożym, który wędruje poprzez ziemię, zmierza ku wieczności, ku królestwu Bożemu. Bóg jest obecny w świecie, który wydaje się być bezbożnym. Jezus Chrystus jest pośrodku swojego ludu, jest z nami, prowadzi nas. Procesja Bożego Ciała, która ma charakter świąteczny, tą prawdę nam uświadamia i przybliża. Jezus zapowiedział, że będzie ze wspólnotą swych uczniów. Mówił do Apostołów: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28, 20). On jest rzeczywiście z nami, na różne sposoby, ale najbardziej intensywnie w tajemnicy Najświętszego Sakramentu.

3. Adoracja Jezusa obecnego w Eucharystii

Z różnych przyczyn nie wszyscy mogą przystępować do Komunii świętej. Wszyscy jednak mogą swoją wiarę w moc i miłość Chrystusa wyznawać, a także wpatrywać się ze czcią w święte znaki sakramentalne. Z wiarą i zachwytem, stale na nowo odkrywanej tajemnicy. Stąd potrzeba, aby w naszych kościołach był w każdym tygodniu, przynajmniej

w ciepłej porze roku, czas na adorację Najświętszego Sakramentu. Jest ważne, aby utrwaliły się różne formy adoracji: indywidualna w ciszy i wspólnotowa, zorganizowana, w formie nabożeństwa i śpiewu. To zadanie dla grup modlitewnych i wspólnot działających w parafiach (zob. Statuty I. synodu diecezji elbląskiej, s. 91). W czasie modlitwy przed Najświętszym Sakramentem szukamy uspokojenia naszych umysłów i serc. Mamy możliwość, aby Jezusowi przedstawiać osobiście nasze problemy i nasz ból. Modlitwa i adoracja Najświętszej Eucharystii umacniają nas i odbudowują duchowo. Chrystus obecny w świętym znaku sakramentalnym rzuca światło w nasze sprawy i jest źródłem nowej nadziei. Także modlitwa w pustym kościele, przed zamkniętym tabernakulum, posiada wielką wartość, gdyż Chrystus jest z nami.

4. Szafarze Komunii świętej

Jest przedmiotem mojej troski, aby chorzy przebywający w domach i osoby starsze, miały odpowiednio często dostęp do Eucharystii. Temu zadaniu nie mogą podołać regularnie księża i diakoni roznoszący Komunię świętą. Dlatego wspomagają ich szafarze nadzwyczajni Komunii świętej. W niedługim czasie będę starał się ustanowić nową grupę szafarzy, a także, gdy będzie to potrzebne, szafarki Komunii świętej. Zezwala na to prawo Kościoła (kan. 230 Kodeksu Prawa Kanonicznego).

5. Zakończenie

Zachęcam, aby nasze wspólnoty parafialne gromadziły się nadal wiernie wokół ołtarza w świątyni, uczestnicząc w niedzielnej Eucharystii. Gromadźmy się na Mszy świętej,

która jest ofiarą Chrystusa. Przyjmujemy Ciało Pańskie, pragniemy Go, adorujemy. Na tym polega katolicki wymiar naszego chrześcijaństwa.

+Jacek Jezierski, biskup elbląski